

Endelig kan der for den behandling, der tilbydes, opstilles resultatmål såsom ophør eller nedbringelse af misbruget samt andre mål for ændring af adfærden.

I en kvalitetsvurderingsfase vurderes dels løbende på det enkelte behandlingsforløb og dels samlet efter en vis tid for en gruppe brugere, om der er overensstemmelse mellem de aftalte mål for behandlingen og resultaterne, og om og hvordan man eventuelt må justere behandling eller mål for at opnå et acceptabelt kvalitetsniveau inden for de givne ressourcer.

Udviklingen af et sådant kvalitetssikringssystem vil kunne være et første skridt i en kvalitetsudviklingsproces, som ud over kvalitetssikring omfatter en egentlig kvalitetsudvikling.

Foruden de nævnte forskningsmæssige og uddannelsesmæssige initiativer, der er taget til støtte for de lokale myndigheders indsigt med behandlingsområdet, skal også i denne forbindelse nævnes Socialministeriets kvalitetsprogram, der generelt sigter på at gøre den sociale service bedre ved at udvikle metoder, der giver brugerne indflydelse på tilbudene. I 3 områder i landet skal der under dette program gøres forsøg på stofmisbrugsområdet.

En indholdsmæssig vurdering og kontrol, som der lagt op til, skal ikke blot dække de helt private tilbud, men også de mere traditionelle. I driftsoverenskomstsyste­met og i den kommunale opholdsgodkendelse lægges der nogle ret så stive rammer for de ledelsesmæssige, overenskomst­mæssige og lokalemæssige forhold for behandlingstilbudene, men reelt sikres der ikke hermed en kvalitet i behandlingen. Gennem en kombination og en smidiggørelse af det kendte godkendelses- og tilsynssystem og et kvalitetssikringssystem vil kontrollen med det samlede behandlingsudbud vinde i effektivitet.

Spørgsmål 26:

Ad svaret på spørgsmål 22

Vil ministeren bekræfte, at ministeren ikke har noget overblik over, hvor store de offentlige udgifter er til stofmisbrugsbehandling?

Svar:

I besvarelsen af spørgsmål 22 henvises der til et vedlagt svar af 28. november 1994 på spørgsmål nr. S 278, stillet af Tove Fergo (V) om de offentlige udgifter til narkobehandling.

Det fremgår af denne besvarelse, at såvel Amtsrådsforeningen i Danmark som Kommunernes Landsforening oplyste, at da de ydelser, der tilbydes stofmisbrugere, også tilbydes andre borgere, og da der ikke sker registrering på klientniveau, findes der på centralt hold ikke tal, der belyser den samlede behandlingsindsats. De tal, som er oplyst i lovforslagets bemærkninger, vedrører for amternes vedkommende alene budgettal for nettodriftsudgifter til institutioner for stofmisbrugere og giver således kun oplysning om en del af de amtslige udgifter.

Spørgsmål 27:

Ad svaret på spørgsmål 24

Der ønskes en uddybning og præcisering af det skøn, der ligger til grund for den nævnte besparelse.

Svar:

Lovændringen vil medføre en statlig besparelse, idet amtskommunerne, som overtager visitationskompetencen, ikke kan hente refusion hjem efter bistandslovens § 46 a eller pensionslovens § 17, ligesom primærkommunerne kun i yderst begrænset omfang vil kunne hente refusion af sine udgifter efter disse to paragraffer.

Den statslige besparelse skal overføres til bloktilskuddet til amtskommunerne.

Da der ikke foreligger statistik, der kan belyse, hvor store udgifterne til stofmisbrugsbehandling er, bygger Socialministeriets skøn på en dataindsamling fra de tre private behandlingsinstitutioner uden driftsoverenskomst, som praktisk taget varetager den private behandling af stofmisbrugere her i landet. Fra disse behandlingsinstitutioner modtog ministeriet oplysninger om antal helårspersoner og omtrentlige omkostninger pr. person pr. år.

Der blev herfra oplyst, at der er 161 helårspersoner på § 46 a-hjælp og 11 helårspersoner på § 17-hjælp i 1994. De gennemsnitlige omkostninger pr. person pr. år varierer mellem 200.000 kr. og 350.000 kr. med en vægtet gennemsnitlig omkostning pr. år pr. person på små 206.000 kr.

Der er i runde tal på landsplan regnet med 170 helårspladser på private behandlingsinstitutioner uden driftsoverenskomst, omend det formentlig må anses for tvivlsomt, at samtlige 170 vil være berettiget til hjælp efter § 46 a i